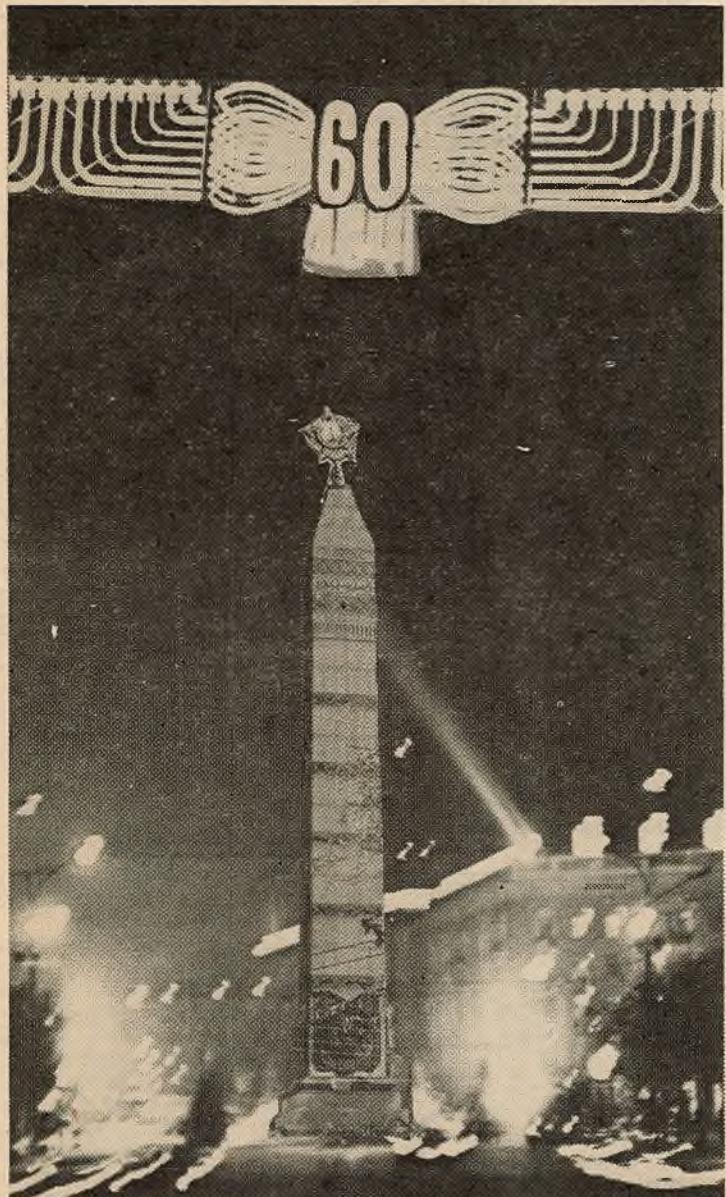

СА СВЯТАМ, ДАРАГІЯ ТАВАРЫШЫ!

Рэспубліцы нашай—60!

У гэтыя дні ўесь савецкі народ сустракае слаўнае 60-годдзе БССР і КПБ. Пад кірауніцтвам роднай Камуністычнай партыі наша рэспубліка ў дружнай сям'і брацкіх рэспублік Савецкага Саюза дасягнула нябачаных вышынь у развіціі прамысловасці, сельскай гаспадаркі, навукі, культуры.

Свае лепшыя дасягненні ў працы і вучобе людзі нашай рэспублікі прысвячаюць юбілею. У сацыялістычнай спаборніцтве за дастойную супрэему 60-годдзя БССР і КПБ уключыўся і наш універсітэт. Да юбілею вучонымі БДУ падрыхтавана шмат цікавых і карысных манографій, падручнікаў і дапаможнікаў. Актывізавалі сваю работу партыйныя, камсамольскія і прафсаюзныя арганізацыі.

Добра папрацавалі ў гэтым годзе студэнты універсітэта: мінулы навучальны год мы закончылі з высокімі паказчыкамі ў вучобе, навукова-даследчай дзейнасці, грамадской работе. Вялікая армія будатрадаўцаў у розных кутках нашай Радзімы дапамагала будаваць важныя аб'екты народнай гаспадаркі. Студэнты-будатрадаўцы універсітэта добра разумелі і тое, што партыя і ўрад бачаць у іх не толькі будаўнікоў, але і актыўных агітатораў і пропагандыстаў.

Мы нядрэнна папрацавалі, але наперадзе нас чакае яшчэ больш напруженая праца. Многае прадстаіць зрабіць нашаму калектыву па далейшаму павышенню ўзроўню падрыхтоўкі высокакваліфікованых спецыялістаў, па выкананні гістарычных рашэнняў XXV з'езда КПСС. І мы спадзяёмся, што з гонарам выканаем вялікія задачы, пастаўленыя перад намі партыяй.

Напярэдадні слаўнага юбілею і Новага года мы заклікаем выкладчыкаў, супрацоўнікаў, студэнтаў і аспірантаў універсітэта ў адказ на бацькоўскі клопат партыі і ўрада аб развіціі вышэйшай адукацыі аддаць усе свае сілы, здольнасці і талент на ўмацаванне і далейшае развіціе нашай Радзімы.

З юбілеем вас, дарагія таварыши! З наступающим Новым годам! Жадаем вам далейших творчых поспехаў у вучобе і работе, моцнага здароўя, вялікага асабістага шчасця!

У. А. БЕЛЫ, рэктар БДУ
М. С. ГАРАШЧУК,
сакратар парткома

А. А. ТОЗІК,
сакратар камітэта камсамола
П. А. ДУБАВЕЦ,
старшыня мясцкома

М. М. ДРОЗД,
старшыня прафкома.

ПРАЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі Універсітэт

ВЫДАЦЦА
3 1935 г.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЗНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНИНА

№ 39 [1226] ● 28 снежня 1978 г.

Цана 2 кап.

У ПАСТАЯННЫМ ПОШУКУ

М. С. ГАРАШЧУК,
сакратар парткома БДУ

Завяршаецца трэці год дзесятага пяцігодкі. Ён быў, як і ўсе гады новай эры ў летапісе чалавечтва, насычан важнымі падзеямі ў жыцці нашай краіны, у жыцці нашага народа. Гэта першы год пасля таго, як працоўныя Краіны Саветаў, усе прагрэсіўныя людзі зямлі ўрачыста адзначылі 60-годдзе заваёў Вялікага Кастрычніка, першы год дзеянісці новай Канстытуцыі СССР, год 60-годдзя ВЛКСМ.

1978 год увойдзе ў гісторыю значымі дасягненні ў розных галінах эканомікі, навукі і культуры, развіція савецкай демакратыі, далейшага ўмацавання брацкага саюза народаў нашай шматнацыянальнай краіны. Для працоўных Савецкай Беларусі гэты год мае асобы сэнс: ён адзначан ўздымам творчай ініцыятывы, павышэннем эфектунасці і паліпшэннем якасці работы ва ўсіх сферах дзеянісці.

У дружнай сям'і народаў СССР наша рэспубліка сустракае свой славны юбілей — 60-годдзе БССР і Кампартыі Беларусі. Адзначаючы гэта светлае і радаснае свята, беларускі народ цвёрда ідзе дарогай Леніна, дарогай Вялікага Кастрычніка, генеральным курсам партыі. Ён зробіць ўсё магчымае для паспяховага выканання гістарычных рашэнняў ХХV з'езда КПСС.

Важная роля ў рашэнні велічных планаў партыі належыць вышэйшым навучальным установам. Вышэйшая школа Савецкай Беларусі народжана Вялікім Кастрычнікам. У 1921 годзе ў нашай рэспубліцы, дзе з кожных пяці жыхароў чатыры не ўмелі чытаць і пісаць, быў створан Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт. У хуткім часе на базе факультетаў нашага універсітэта былі створаны тація, цяпер усім вядомыя ВНУ, як інстытут народнай гаспадаркі імя В. В. Куйбышава, Мінскі медыцынскі інстытут і іншыя.

Гісторыя Белдзяржуніверсітэта непарыўна звязана з гісторыяй станаўлення і развіція Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі. Першыя студэнты універсітэта актыўна ўдзельнічалі ў аднаўленні разбуранай гаспадаркі, у будаўніцтве новых фабрык і заводоў, у ліквідацыі непісьменнасці і павышэнні культурнага ўзроўню рабочых і сялян. Студэнты сорак першага са зброяй у руках сталі на абарону заваёў Кастрычніка ад нямецк-фашистскіх захопнікаў. Сёння студэнты захоўваюць і памнажаюць славуныя традыцыі універсітэта, уночыя важкі ўклад у пабудову камуністычнага грамадства.

Беларускі дзяржаўны універсітэт стаў буйным навукова-вучэбным і грамадска-палітычным цэнтрам рэспублікі. На яго факультетах вучыцца каля 18 тысяч чалавек, у тым ліку 9,6 тысячи студэнтаў дзённай формы навучання, больш за 600 аспірантаў. Універсітэт рыхтуе маладых спецыялістаў для сацыялістычных краін, для краін Азіі, Афрыкі, Лацінскай Амерыкі. У ім вучыцца каля 700 замежных аспірантаў, студэнтаў і стажораў з 60 краін свету. Наш калектыв з гонарамі выконвае сваю інтэрнацыянальную доўг. У гэтым годзе за падрыхтоўку кадраў для сацыялістычнай рэспублікі В'етнам універсітэт узнагароджан ордэнам Дружбы СРВ.

З году ў год расце навуковы патэнцыял універсітэта. На 104 кафедрах і ў 12 даследчых установах працуе звыш 2 тысяч навуковых супрацоўнікаў, у тым ліку 9 акадэмікі і члены-карэспандэнты АН СССР і БССР, 90 прафесараў, дактароў навук, больш як 720 дацэнтаў, кандыдатаў навук. Пры універсітэце працуе інстытут павышэння кваліфікацыі выкладчыкаў грамадскіх навук, навукова-даследчы інстытут прыкладных фізічных праблем, інстытут фізіка-хімічных праблем, працуе два факультеты павышэння кваліфікацыі выкладчыкаў вышэйшых і сярэдніх навучальных установ. У буйныя навуковы і вытворчы комплекс ператварыўся адкрыты ў 1958 годзе вылічальны цэнтр.

Навуковая дзейнасці ВНУ партыя надае вялікае значэнне. Наш універсітэт у 1967 годзе быў аднесен да вядучых ВНУ краіны, якія выконваюць навуковы даследавані, маючыя важнае народнагаспадарчое значэнне.

Вынікамі ў навукова-даследчай работе ў апошнія гады універсітэт пачвердзіў гэта ганаровае палажэнне і пастановай ЦК КПСС і СМ СССР ад 6 красавіка 1978 года «Аб павышэнні эфектунасці навуково-даследчай работы ў вышэйшых навучальных установах» зноў аднесен да ліку вядучых ВНУ краіны па навукова-даследчай дзейнасці.

Навуковая работа, у якой ўдзельнічыць выкладчыкі і большасць студэнтаў універсітэта, сацыялістичнай і падрыхтоўкі кадраў для сацыялістычнай рэспублікі, заснавана на павышэнні якасці работ, універсітэта, каб працэс навучання

гаспадарку каштоўных навукова-тэхнічных дасягненняў. Яна дапамагае студэнтам замацаваць на практицы свае веды, сацыялістичнай паспяховасці і эфектунасці вучобы, прытруваючыя творчыя навыкі.

У авангардзе нашага шматтысячнага калектыву ідуць камуністы. Яны актыўна ўдзельнічаюць у паліпшэнні навучальнага практэсу, ва ўсім паказваюць натхнёчыя прыклад.

Шырокое кола пытанняў знаходзіцца ў полі зроку камсамольскай арганізацыі універсітэта: гэта і вучоба, і ідайна-палітычнае выхаванне студэнтаў, і арганізацыя грамадской работы. Студэнты нашага універсітэта добра ўсведамляюць, што іх грамадзянскі доўг — гэта не толькі паспяховая вучоба, але і актыўны ўдзел у раешні важных народнагаспадарчых задач, вызначаных партыяй. Тому студэнты добра сумленна працаюць у саставе СВА і ССГА. Прыемнае адзначаць, што ва універсітэце ў гэтым, юбілейным для нашай рэспублікі годзе нарадзілася новая выдатная форма студэнцага будаўнічага руху — камуністычны атрад. На працягу трох месяцаў гэты атрад бысплатна працеваў на будаўніцтве меморыяльнага комплексу Герою Савецкага Саюза Аляксандру Матрасаву на месцы яго гераічнага подзвігу (вёска Чарнушкі Пскоўскай вобласці).

Работа нашага універсітэта неаднаразова адзначалася ўрадавымі ўзнагародамі. Так, напярэдадні слаўнага юбілея наш універсітэт узнагароджан Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

Распрацаваная ХХV з'ездам КПСС програма сацыяльнае і эканамічнага развіція краіны ў дзесятага пяцігоддзя вызначыла новыя важныя задачы вышэйшай школы. Калектыву БДУ імя У. І. Леніна намеціў програму дзеяння па ажыццяўленню раешні ўніверсітэта з'езда.

Вялікая ўвага аддаецца далейшаму ўдасканаленню якасці прафесіяльной падрыхтоўкі, значнаму павышэнню ідайна-палітычнага ўзроўню будучых спецыялістаў, фарміраванию ў кожнага студэнта актыўнай жыццёвай пазіцыі.

Краіне патрэбны спецыялісты з фундаментальнай тэарэтычнай падрыхтоўкай, здольныя самастойна, творчы выбіраць і фармуляваць праблемы, знаходзіць эфектунасці шляхі іх вырашэння. Тому вельмі важна, як падкрайсліваў таварыш Л. І. Брэжнёў на сваіх працамах на Усесаюзным злёце студэнтаў, каб працэс навучання

[Заканчэнне на 3-й стар.]

УНІВЕРСІТЭТ ПЕРАДСВЯТОЧНЫ

Даўнія і добрыя традыцыі на механіка-матэматычным факультэце — запрашальні на ўрачыстую мерапрыемству ветэранаў вайны, перадавіноу вытворчасці. На Ленінскім уроці «У сузор’і рэспублікі» наўгародных кітніх, родная Беларусь, прысвячаным 60-годдю БССР і КПБ, студэнты чацвертага курса другога патоку сустрэліся з ветэранамі грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнай, палітработнікамі Аляксандрам Сцяпанавічам Бярылам.

З цікавасцю слухалі камса-мельцы яго расказ аб цяжкасцях, што выпалі на долю пакалення, апаленага вайной, абытм, як змяніўся твар нашай роднай Беларусі за 60 год.

Потым ленцю «60 год БССР» прачытала Ірына Гна-юк, член лектарскай групы.

**

Слаўнаму юбілею БССР і КПБ прысвячана наўгуродная канфэрэнцыя маладых вучоных, якая адбылася на хімічным факультэце.

Юбілейны, 1978 год, быў першым годам работы інстытута фізіка-хімічных проблем, створанага пры БДУ.

Эті год быў адзначан першым ўдзачамі і цяжкасцямі, першымі знаходкамі. У супрацоўніку інстытута наперадзе— шмат складаных задач. І хочац-

ца верыць, што яны іх паспяхова вырашаць.

НА ЗДЫМКУ: дырэктар інстытута Ф. КАПУЦКІ і старши выкладчык Я. ГЕРД абмяркоўваюць структуру актыўраванай цэлюлозы.

Фота Д. ПРЭСА.

1919

НАШЫ ПОСПЕХІ ТАБЕ,

Святочная інтэр'ю

«ЗАЎСЁДЫ РАЗАМ З ВАМИ»

На папярэднічаў агляд наўгуродных работ, а іх было амаль два дзесяткі. Шэсць лепшых энамендованы на агульнауніверсітэцкі агляд. Пераможцы — Сяргей Рахманаў, Аляксандр Капарыха, Сяргей Ляшчоў, Уладзімір Паўлаў, Аляксандр Рухляда.

Л. ЯЦЭВІЧ.

**

Чарговая алімпіяды па гісторыі КПСС, прысвячаная 60-годдю БССР і КПБ, з'явілася сур'ёзной праверкай ведаў не ўдзельнікаў.

Алімпіяды складалася з трох тураў. Каманды факультэтаў упарты змагаліся за прызы вынікі. Пасля другога тура вызначыліся прэтэндэнты на першую месцу. Эта былі каманды філософіі і гісторыкаў. Каманда журфана, якая набрала восем ачкоў, падала сур'ёзную заяву на другое месца. Аднак апошні тур, самы складаны, размеркаваў месцы наступным чынам: першое заваявала каманда філософскага аддзялення гістарычнага факультэта, другое — каманда аддзялення гісторыі і тэорэцкай падзялілі журафік і аддзяленне палітэканоміі гістофака.

Г. ЖУРКО.

**

На філалагічным факультэце прыйшла наўгурода-практычна канферэнцыя па падвядзенню вынікаў фальклорнай практикі. Конферэнцыя была прысвячана 60-годдю БССР і Кампартыі Беларусі.

Цікавымі і змястоўнымі былі на канферэнцыі даклады студэнтаў Тамары Калейні, Вольгі Рудзінскай, Аляксандра Цітаўца і Уладзіміра Навумава. Студэнты расказаў, абы добрах народных традыцыях у розных мясцінах рэспублікі, дзе ім удалося пабываць у час практикі. Былі праанализаваны таксама цікавыя ў ідэйна-мастакіх адносінах творы, запісаныя імі. Студэнты выказаў пажаданні і заўгати наконт паліпшэння арганізаціі правядзення практикі.

Вынікі студэнцкай канферэнцыі падзялілі прафесар Н. С. Гілевіч, даценты В. А. Захараўа, В. В. Казловіч, выкладчыкі В. В. Каладзінскі, В. Д. Літвінка.

М. НАБЯРЭЖНЫ.

**

Прыгожа выглядае геафак у перадсвяточныя дні. Тут аформлены некалькі стэнды, якія расказваюць аб гісторыі развіцця нашай рэспублікі. Паказаны дасягненія Беларусі ў розных галінах эканомікі. Адзін са стэндамі прысвечан гісторыі геаграфічнага факультэта.

Падобныя стэнды падрыхтавалі студэнты геафака для падшэфнай школы № 101 і ГПТВ № 47, для ленінскага і чыталінага пакояў інтэрната.

На папярэднічаў агляд наўгуродных работ, а іх было амаль два дзесяткі. Шэсць лепшых энамендованы на агульнауніверсітэцкі агляд. Пераможцы — Сяргей Рахманаў, Аляксандр Капарыха, Сяргей Ляшчоў, Уладзімір Паўлаў, Аляксандр Рухляда.

Хотка Новы год, а разам з тым і студэнцкая зімовая сесія. Рыхтуючыся да яе, зямляцтва нямецкіх студэнтаў добра разумее, што гэта будзе сур'ёзная праверка падрыхтоўкі, экзамен на трываласць нашай грамадской і наўгуродной работы, дэвіз якой — «Ніводнага адстаючага побач!»

By Куок Хань, в'етнамскі студэнт V курса ФПМ:

— Калі гаварыць пра найбольш знамянальны і хвалюючыя падзеі адыходзячага года, то для мяне і ўсіх в'етнамцаў гэта перш за ёсць нядыўні візіт у Савецкі Саюз нашай партыйна-ўрадавай дэлегацыі на чале з генеральным сакратаром Камуністычнай партыі В'етнама Ле Зунам і прэм'ер-міністрам Фам Ван Донгам і падпісанне савецка-в'етнамскага Дагавора аб дружбе і ўзаемадапамозе.

У гэтыя дні, калі Беларусь святкую сваё 60-годдзе, мы адзначаем яшчэ адну знамянальную дату — 34-ю гадавіну Народнай арміі В'етнама. Падарункам гэтаму святы будзе наша добрая вучоба. Усе экзамены апошніх сесій нашы пяцікурснікі здадзялі на выдатна.

Зараз у нас практика. Я і мае сябры імкнемся як мага лепш замацаваць тэарэтычныя

Лепшая акадэмічна

КАЛЕКТЫЎ З

І пісалі, і гаварылі аб іх даволі многа — лепшая група ва універсітэце, пераможца рэспубліканскага і ўдзесаюзнага агляд-конкурсу акадэмічных груп. Былі ў іх карэспандэнты «Вячоркі», маладзёжных газет.

Але студэнты, у адрозненіе ад іншых славутасцей, не доўга песьціць былыя заслугі. У іх рухавых, неспакойных калектывах нават слава не можа разлічвацца на непарушнасць свайго аўтарытэту.

Чаго там славутыя? Зусім звычайнія, — Віктар Лабзанюк паціскае плячыма. — Хотка се сія, а яна аднолькава патрабавальная да ўсіх.

Сур'ёзна раіць: вы пасля се сія да нас прыходзьце.

І хоць я ведаю, што мінулы семестр група завяршила толькі на добра і выдатна, што наогул чатыры вельмі строгія, патрабавальныя сесіі не пакінулі ў заўкоўках студэнтаў дрэн-

ных адзнак, традыцыйна-спадгіліва жадаю «ні пуху» і, пачуўшы ў адказ таксама традыцыйнае, «раблю заход» з другога боку — прашу расказаць, адбыўся у групе калектыў.

Вось тут і пачалося...

Выкладчыкі на семінарах чатасту клічуць іх па бацьку: Аляксей Васільевіч або Ігар Аляксандравіч. Магчыма, таму, што праз год-другі сённяшнія студэнты-палітэканомы самі стаць выкладчыкамі, спецыялістамі народнай гаспадаркі — нахай прывыкаюць! — а магчыма і таму яшчэ, што кожны з дэвідзяці шасці не толькі прэтэндуе звацца асобай, але мае для сваіх прэтэнзій якую-Ніякую рэацию. Упарты Ігар Цярэнцыев — выдатні чацверты семестр запар, стараста Пётр Ляменчанка — бяспрэчны аўтарытэт, эрудыціраваны Сяргей Гнаюк, якога сябры, жартуючы, клічуць прафесарам...

Святочная інтэр'ю

«ЗАЎСЁДЫ РАЗАМ З ВАМИ»

На папярэднічаў агляд наўгуродных работ, а іх было амаль два дзесяткі. Шэсць лепшых энамендованы на агульнауніверсітэцкі агляд. Пераможцы — Сяргей Рахманаў, Аляксандр Капарыха, Сяргей Ляшчоў, Уладзімір Паўлаў, Аляксандр Рухляда.

Хотка Новы год, а разам з тым і студэнцкая зімовая сесія. Рыхтуючыся да яе, зямляцтва нямецкіх студэнтаў добра разумее, што гэта будзе сур'ёзная праверка падрыхтоўкі, экзамен на трываласць нашай грамадской і наўгуродной работы, дэвіз якой — «Ніводнага адстаючага побач!»

By Куок Хань, в'етнамскі студэнт V курса ФПМ:

— Калі гаварыць пра найбольш знамянальны і хвалюючыя падзеі адыходзячага года, то для мяне і ўсіх в'етнамцаў гэта перш за ёсць нядыўні візіт у Савецкі Саюз нашай партыйна-ўрадавай дэлегацыі на чале з генеральным сакратаром Камуністычнай партыі В'етнама Ле Зунам і прэм'ер-міністрам Фам Ван Донгам і падпісанне савецка-в'етнамскага Дагавора аб дружбе і ўзаемадапамозе.

У гэтыя дні, калі Беларусь святкую сваё 60-годдзе, мы адзначаем яшчэ адну знамянальную дату — 34-ю гадавіну Народнай арміі В'етнама. Падарункам гэтаму святы будзе наша добрая вучоба. Усе экзамены апошніх сесій нашы пяцікурснікі здадзялі на выдатна.

Зараз у нас практика. Я і мае сябры імкнемся як мага лепш замацаваць тэарэтычныя

веды. Кожны з нас хоча прыехаць на радзіму адукаваным спецыялістам і з карысцю прымяняць атрыманыя веды ў народнай гаспадарцы. Але гэта яшчэ наперадзе. А пакуль — паўсядённы паход за ведамі.

Мне вельмі прыемна, што ў адыходзячым годзе мая наўгуродная работа атрымала дыплом I ступені і была надрукавана. Такую радасную вестку паведамілі нядыўна і іншым майсарам.

Што запомнілася яшчэ? У мінульым годзе Белдзяржуніверсітэту ўручана высокая ўрадавая ўзнагарода В'етнама — орден Дружбы. Уручаючы яе, саветнік пасольства СРВ у СССР Нгуен Бо Тао высока ацаніў падрыхтоўку ў БДУ імія У. І. Леніна наўгуродных і тэхнічных кадраў для сацыялістычнага В'етнама.

Я ганаруся, што вучуся ў такой цудоўнай вышэйшай наўчальнай установе Савецкай дзяржавы. І крыху шкада, што ў 1979 годзе мая вучоба заканчыцца. Але я на ёсць жыццё захаваю памяць аб БДУ, аб Мінску, аб савецкіх сябрах.

Гіерма Дэ Ла Круз, кубінскі студэнт III курса фізічнага факультэта:

— Для мяне найбольш знамянальны падзеяй адыходзячага года было тое, што я ўдзельнічу ў работе XI Сусветнага фестывалю моладзі і студэнтаў у Гаване. Вельмі прыемна бы-

ло бачыць, як ва ўсіх цікавых і карысных мерапрыемствах актыўна ўдзельнічала на фестывалі савецкая моладзь. Мне асабліва спадабалася канцэртная праграма, з якой выступілі на фестывалі сусветна вядомыя беларускія вакальна-інструментальны ансамблі «Песніры». Апладысменты, здаецца, не маглі змоўкнучы, калі гэты папулярны калектыў выконваў песню «Беларусь», музычную кампазіцыю «Крык птушкі» і многія іншыя.

Сёлетні Новы год супадае са славнай датай у жыцці беларускага народа — 60-годдзем БССР і КПБ, а для кубінцаў ён супадае з 20-годдзем перамогі рэвалюцыі. Нам радасна ўсвядамляць, што, як і ў Беларусі, працоўныя сонечнай Кубы сустрэкаюць сваё свята добрымі поспехамі ў працы. Многія прадпрыемствы рапартуюць аб датэрміновым выкананні пла-наў. Карыстаючыся магчымасцю, я віншую беларускі народ з 60-годдзем БССР і КПБ і на-дыходзячым Новым годам і жадаю яму ўсяго найлепшага.

Я ведаю, што Беларусь мно-га нацярпела ў гады другой сусветнай вайны. Але я ведаю і другое: тут вельмі добрыя, чулыя людзі. Даводзілася мне бываюць у гасціх у сваіх сяброў у Мінску і Ленінградзе, але заўсёды цягнула ў Мінск.

БДУ — выдатная наўчальная установа. Тут створаны ўсе ўмовы для паспяховай вучобы. Я ўдзячны ўсім выкладчыкам і прафесарам універсітэта за тое, што яны даюць нам трывалыя веды.

М. ДУБОВІК
і М. ФЕДАРЭНКА.

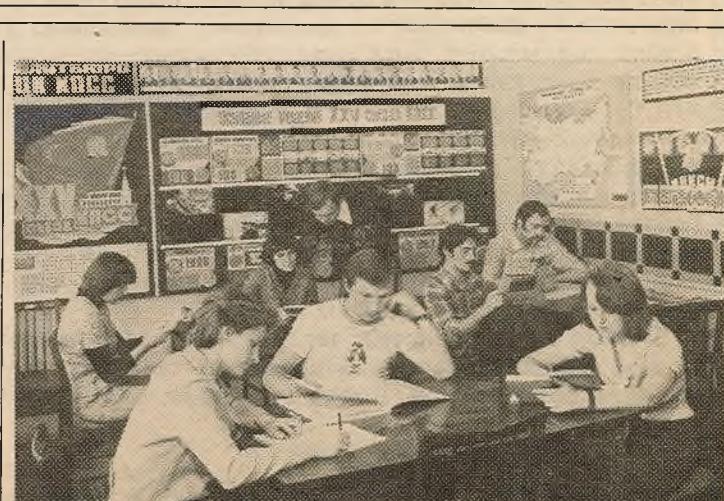
У ГОНАР 60-ГОДДЗЯ

Падведзены вынікі сацспаборніцтва паміж факультэтамі па прафсаюзнай работе, якое праводзілася ў гонар 60-годдзя БССР і КПБ.

Спаборніцтва ставіла сваёй метай павышэнне ўзроўню арганізаторскай работы на факультэтах і грамадской актыўнасці студэнтаў, узмацненне адказнасці прафактыўстваў за даручаную справу і г. д.

Вынікі спаборніцтва падвойліся ўздзяліся кожны месяц па раздзялах: арганізаторская работа, вучэбна-вытворчая, культурна-выхаваўчая, спартыўна-аэдраўленчая, работа ў інтэрнаце.

Р. СМАЛЕНСКАЯ.

АСОБ

На практычных занятках час ад часу разгараюца такія баталіі, што, як правіла, не хапае адпушчаных раскладам дзвюх акадэмічных гадзін. Нават у спрэчцы не заўжды нараджаецца ісціна, нават салідныя тамы не заўжды дадуць адказ на ўзнікае раптам пытанне.

Але гартаюца старонкі та моў — адмаленне таксама патрэбна абрнуцаванне, зноў і зноў успыхвае дыскусія, у якой цэніца не шматслоўе — веды.

Так, яны — калектыў асоб, які ні парадаксальна гучыць гэтае сцвярджэнне. А можа і няма ніякага парадоксу — індывидуальнасць найбольш выражана прайялецца сярод індывидуальнасцей.

І, як кажуць, не хлебам адзіным. Не менш, чым грунтоўныя веды па эканоміцы і палітэканомії, не менш, чым выдатныя адзнакі Ліды Алімавай, Олі Ку-

лажанкі, цэніца ў групе спартыўныя перамогі Сашы Сямёнаў і Сашы Коўзіка, пастычныя захапленні Ігара Рудзянкова. Цэніца цікавыя субяседнікі, шчыра прачытаны верш, змястсціны расказ аб творчасці кампазітара або мастака. Некалькі год назад яны прапанавалі праvodzіць на факультэце вечары класічнай музыкі, запрасілі да сябе вядомых беларускіх выканаўцу і студэнтаў Белдзяржкансерваторы. Сустрэчы сталі традыцыйнымі.

А колькі незапланаваных цікавых сустрэч адбылося ў неўялічкіх пакойчыках інтэрната № 1! Сустрэч не са славутасцяmi — ... выкладчыкамі, з тымі, ад каго можна паучыць цікавае паведамленне або расказ.

Я спрабую дазнацца — можа з праверкай выкладчыкі прыходзяць, можа гэтыя наведванні прадугледжаны планамі пазаўдыторнай работы?

Субяседнікі глядзяць на мяне са здзіўленнем. Няўжо не зразумела — праверкі праверкамі, а размова размовай. Аб

палітыцы, аб літаратуре, аб жыцці на ногул. Папрасілі А. В. Бажан расказаць аб работе ў Афрыцы, з выкладчыкам Р. I. Аўчарэнка гаварылі літаральна аб усім. Засталося агульнае меркаванне — выдатны субяседнік. Ад Т. Я. Галко пачулі аб творчасці журналіста Агреноўскага — зацікавіліся...

«Навошта гэта ім?» — такога пытання не было. І не толькі тому, што ў наш век інфармацыйнай веды мець нікому не перашкодзіць.

Загаварылі аб кіно — палітэканомы не горш за журналістаў разбіраюца ў праблемах сённяшняга кінематографа, акцёраў сталічных тэатраў ведаюць не па рэкламных праспектах — клопатамі Галачкі Лапко, культмасавага сектара, амаль усе сталі зядлымі тэатраламі.

— І ва ўсіх на ўсё хапае часу?

Рабяты ўсміхаюцца банальнасці пытання i, папярэджваючыя банальны адказ «чым болей робіш, тым больш паспешн зрабіць», адказваюць: — А гэта яшчэ не ўсё.

І я даведалася, што ў В. Аляксенкі хапае час на заняткі радыётэхнікай. Мінулы год збраўші для ўсіх чудоўны нагадні падарунак — светамузыку.

Што прафорг групы Саша Ягораў усю дарогу з Масквы (а паездкай у сталіцу студэнтаў узнагародзілі за перамогу ва універсітэцкім аглядзе-конкурсе акадэмічных груп) трymаў на каленях акварыум, аховаючы дэкаратыўных спаважных красавік.

Што ўсе разам яны не толькі на занятках — у лыжным падходзе, у восеньскім бярозавым гаі, на вясновым «палаўянні» за першымі кветкамі.

Што спакойны, ветлівы камсопр Аляксей Данільчанка можа быць бязлітасным і строгім, калі асабістая справа ўступае ў канфлікт са справай агульнай.

І што справядлівае строгае слова нікога не абурае, не крывае.

І што наогул разам яны — калектыў. А гэта — галоўнае.

Т. НІЧЫПАРУК.

УНІВЕРСІТЭТ ПЕРАДСВЯТОЧНЫ

Цікава прайшоў на геафаку Ленінскі урок «У брацінім саюзе, у дружнай сям'і». Перад студэнтамі выступілі старэйшы выкладчык факультэта прафесар А. Г. Мядзведзеў, дэкан прафесар М. Т. Раманоўскі, а таксама ветэраны працы і Вялікай Айчыннай вайны.

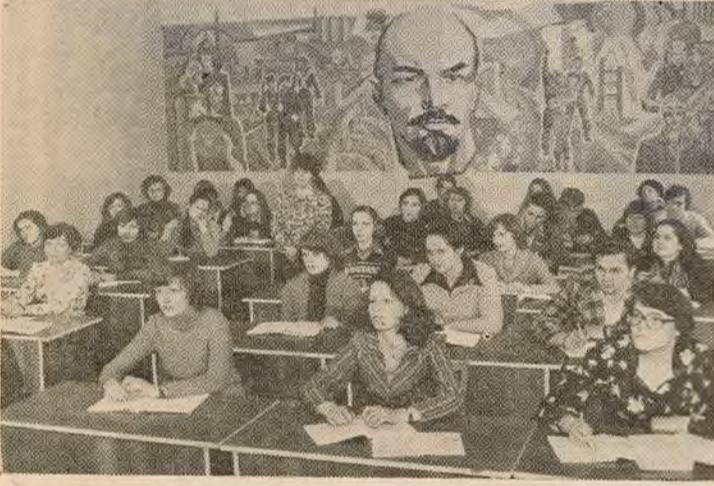
На фізфаку кожная кафедра выпусліла маладзінчы аформленыя газеты, прысвечаныя 60-годдзю БССР і Кампартыі Беларусі.

Цікавым мерапрыемствам, прысвечаным юбілею, стаў урачысты вечар. У сваім выступленні на вечары дэкан факультэта I. П. Зяцькоў адзначыў дасягненні, з якімі фізікі сустракаюць знамянальную дату нашай рэспублікі.

Добрымі поспехамі сустракаюць свята студэнты гісторычнага факультэта. Нядуна тут прайшоў Ленінскі урок «У брацінім саюзе, у дружнай сям'і». У ім прынялі ўдзел 550

РОДНАЯ РЭСПУБЛІКА!

1979

Стараннай вучобай сустракаюць свята рэспублікі студэнты-філолагі.
Фота Д. ПРЭСА.

СЛАЎНАЙ ДАЦЕ

— Святкаванне 60-годдзя Беларусі і Кампартыі БССР, — расказвае дэкан хімічнага факультэта Генадзь Аляксеевіч Браніцкі, — супала з заканчэннем года. Гэта дазваляе нам яскравей праанализаваць дасягненні, акрэсліць новыя задачы і шляхі іх вырашэння. Менш чым за паўстагоддзя свайго існавання факультэт падрыхтаваў калія трох тысяч як спецыялістаў. На 8 кафедрах факультэта цяпер вучачца калія тысячы студэнтаў і 44 аспіранты. Вучэбную і навукова-даследчую работу вядуць высокакваліфікованыя спецыялісты. На факультэце працуе 9 дактароў навук і больш як 100 кандыдатаў навук. Штогод друкуеца калія 200 навуковых артыкулаў. За апошні 10 гадоў атрымана калія 100 аўтарскіх пасведчанняў. Паспяхова працуе і факультэцкое навуковае таварыства. Навукова-даследчай работай ахоплена амаль палтыры тысячы студэнтаў.

Сакратар партыйнай арганізацыі Леанід Міхайлавіч Аўсянка дапаўнен:

— Свята рэспублікі — наша свята. Вялікае выхаваўчае значэнне маюць мерапрыемствы, якія прайшли і праходзяць на факультэце. Усе кафедры прынялі актыўны ўдзел у падрыхтоўцы агульнауніверсітэцкай выстаўкі, прысвечанай 60-годдзю Беларусі і Кампартыі БССР. На выстаўцы прадстаўлены навейшыя фатаграфічныя матэрыялы, узоры вяліканаў, шэраг прылад і макетаў. Цікава праўша канферэнцыя маладых вучоных, прысвечаная юбілею. Слаўнай даце былі адрасаваны святочны канцэрт, вечар у студэнцкім інтэрнаце, вечар будатрадаўцаў, на якім выступалі прадстаўнікі старэйшага пакалення. Прайшоў агляд-конкурс па культуры вытворчасці. Акрамя таго, у групах і на курсах праходзяць святочныя «агенчыкі», на якіх мы запрашаем сваіх шафай-войнаў, навучэнцаў Мінскага авіяучыліща.

Моцныя сувязі падтрымлівае факультэт з многімі вышэйшымі установамі і навукова-даследчымі арганізацыямі як у СССР, так і з межамі краіны. Супрацоўнікі факультэта праходзяць стажыроўку ў Маскве, Ленінградзе, Кіеве, а таксама ў ЗША, Англіі, ГДР, Польшчы.

Аб росце навукі на факультэце, высокім узроўні яе развіцця, свядчыць стварэнне наўкава-даследчага Інстытута фізіка-хімічных праблем пры Бел-

У ПАСТАЯННЫМ ПОШУКУ

[Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.]

ня ў ВНУ сёня ўсё больш абавіраўся на самастойную, блізкую да даследчай дзейнасць студэнта.

Рэалізууючы рашэнні XXV з'езда КПСС, парткамам і рэктаратам універсітэта распрацавана і прынята «Комплексная праграма ідэйна-выхаваўчай работы са студэнтамі на ўесь перыяд навучання». Праграма высока ацэнена аддзелам камуністычнай выхавання студэнцства НДІ праблем вышэйшай школы Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльной адукацыі СССР.

Выпускнік універсітэта павінен быць чалавекам шырокай эрудыцы, высокай культуры,

маральнага высакародства. Ён павінен у сценах універсітэта набыць і такія чалавечыя якасці, як сумленнасць, прынцыпавасць, дабрата, дзялівітасць, працаўвітасць.

Говорачы аб поспехах універсітэта, мы разам з тым павінны ўсведамляць, што маглі бы зрабіць значна больш, дабы ца лепшых паказчыкаў, калі бы у нашых спраўах было больш арганізаванасці і парадку, каб мы паўнай выкарыстоўвалі маўчынскія, якія маюцца.

Калектыў універсітэта — у пастаянным пошуку. Ён сустракае вялікае свята поспехамі ў сваім работе. Парцыйная арганізацыя зробіць ўсё, каб паможыць дасягнутыя здабыткі ў штодзённай працы і вучобе.

камсамольцаў, 10 ветэранаў вайны і працы, 6 дэлегатаў XXV з'езда КПСС, 20 — XXVI з'езда ЛКСМБ, прадстаўнікі савецкіх і партыйных органаў.

Да 60-годдзя БССР і КПБ у акадэмічных групах факультэта было праведзена 25 тэматичных канферэнцый.

Аб жыцці факультэта ў падсвяточныя дні расказаў 7 нацсценныя газеты, якія былі прадстаўлены на факультэцкі конкурс. Вышэйшую аценку атрымала газета «Біс» III курса аддзялення гісторыі (редактар Сяргей Вяршынін).

М. ДАБЖЫНСКАЯ.

НАХНЕННЕ

Са студэнцкай навукова-даследчай лабараторыяй факультэта прыкладнай матэматыкі нас пазнамёту ёсць ніраўнік, стары навуковы спрацоўнік Уладзімір Міхайлавіч Седзянкоў.

— Уладзімір Міхайлавіч, як быў створана ваша СНДЛ?

— Спачатку існаваў на нашым факультэце студэнцкі навуковы гурток з называм «Праектаванне сістэм штучнага інтэлінту». Чаму ўзіміла ідяя на базе гуртка стварыцца лабараторыя? Напэўна таму, што СНДЛ дазваляе шырэй зацікаўляць студэнтаў даследчай работай, развіваць іх творчыя здольнасці, дапамагае сутичыцца з реальнымі задачамі.

Члены нашай навукова-даследчай лабараторыі — студэнты II—IV курсаў. Адзінай умовай прыёму ў СНДЛ было і застаецца жаданне працаўца, даследаваць. Трэба адзначыць, што студэнты ідуць да нас ахвотна.

У сучасны момант СНДЛ існуе як студэнцкі сектар галіновай навуково-даследчай лабараторыі матэматычнага сістэмы.

— Раскажыце, калі ласка, больш падрабязна, над чым вы працуеце зараз?

— Мы далучыліся да распрацоўкі сістэмы аўтаматызацыі праектавання матэматычнага забеспечэння і комплексу тэхнічных сродкаў вылічальных сістэм. Не сакрэт, спачатку нам было цяжка працаўца, адзінай тэмай, але дапамог прынцып сістэмы Станіслаўскага: цяжкае робім прывычным, прывычнае — лёгкім, лёгкае — прыемным.

Усе студэнты атрымалі заданні і тэмы курсавых работ у рамках гэтай распрацоўкі. Да следаванні вядуцца брыгады — студэнты старэйшых курсаў з 3—4 чалавек. Кіраўнікі брыгад — студэнты старэйшых курсаў Г. Бараўля, Ф. Клімович, В. Ланько. Актыўна, зацікаўлена і сур'ёзна аднесліся да распрацоўкі тэмамі студэнты II курса Людміла Шахновіч і Наталія Клачнова. Брыгады, у якіх яны уваходзяць, зрабілі ўжо шмат канкрэтнага ў нашай агульнай работе. Задачы сваімі ставім вельмі шырокі, бо толькі танкі падыходы гарантуюць больш хуткае рашэнне.

— Мэты, задачы — гэта добра. Але, напэўна, ёсць нейкія і праблемы ў вашай работе?

— Безумоўна, без праблем ні ў якой справе не абысціся. Адна з сур'ёзных наших праблем у тым, што да нас мала прыходзіць студэнтаў-першакурснікаў. А для іх работа знайшлася бы заўсёды. Акрамя таго, прыгледзеўшыся да нашай работы і пазнамёту ёсць з близкім, яны сталі б наштоўнікамі СНДЛ у будучым.

На мой погляд, трэба больш дасканала адбумашыць гэта пытанне і нам, кіраўнікам, і студэнтам-першакурснікам.

— Вядома старая ісціна, што сумесная праца фарміруе калектыў, які, у сваіх частках, дапамагае.

— Калектыў у нас дружны, цікавы. У людзей сваіх мы верым, а гэта — аснова поспеху.

Сярод наших студэнтаў ёсць турысты, музыканты, альпіністы, танцоры. Другакурснік Фёдар Клімович — інструктор па турызму, па трэцякурснік Літвань — інструктор па танцызу на шашках. Члены нашай СНДЛ — узделнікі танцавальнага ансамблю «Крыжачон» і універсітэцкай харовой капэлы. Гэтыя разнастайныя захапленні яшчэ больш ад'ядноўваюць СНДЛаўцаў. Нам цікава разам. Вось ужо трэці разам запар арганізуют летам на Крымскім узб

НАВАГОДНЯ ПАРАДЫ ПЯЦІКУРСНІКА ПЕРШАКУРСНІКУ

1. Цяжка займацца на першым курсе толькі першыя некалькі год. Далей будзе лягчай.
 2. Загад аб залічені лепш, чым загад аб высяленні, і яшчэ лепш, чым загад аб выключэнні.
 3. Аб чым не зразумеў на лекцыі, даведаешся на экзамене.
 4. Першакурснік! Грызуць навуку, беражы зубы.
 5. Пяцёрку атрымаць лягчай, чым троіку: пяцёрку атрымліваюць з першага разу, а троіку, бывае, з дванаццатага заходу.
 6. Не шумі на лекцыі — званка не пачуеш.
 7. Як мага больш гавары на экзамене, бо пры гэтым узрасте верагоднасць сказаць іменна тое, чаго ад цябе чакаюць.
 8. Памятай: чатыры — добра, а здароўе — лепш! Стыпендыя, аднак, таксама не пашкодзіць.
 9. Самае галоўнае — гэта здаць першую сесію, бо выганяюць толькі з малодшых курсаў. Са старэйшых уходзяць самі.
 10. Вучыцца ніколі не позна. Нават у ноч перад экзаменам.
- [З насценгазеты межматы «Рошым любую задачу»].

МАРА

Гумарыстычна замалёўка ў новагодні нумар не пісалася. Знікла творчэ нахненне. І прычына, здаецца, дробязная — забалеў зуб. Але, хочаш не хочаш — прыйшлося ісці ва ўніверсітэцкую паліклініку.

Бялюткія дзвёры, за якімі пачынаўся шлях па пакутах, кінуў яму ў очы выразны надпіс: «У выніку планавай санациі просім студэнтаў звяртацца ў паліклініку па месцу жыхарства».

— Малады чалавек, талоны да ўрача выдаюца за 8 да 9 гадзін раніцы, — сказала яму мілавідная рэгістраторша ў паліклініцы па месцу жыхарства.

Хлапец быў дысцыпінаваны, пунктуальны, нават крыху пэдантычны, таму назаўтра прад ім паўстала дылема: куды ісці? Лячыць зуб ці на лекцыю?

— А што табе дараражай: уласны карэнны зуб ці нейкая там лекцыя? Карэнныя зубы даюцца на ўсё жыццё адзін раз. У цябе лішніх зубоў няма, — сказаў ён сабе і пайшоў лячыць зуб у час заняткаў.

Святая прастата, дзіцячая наўясць!

У рэгістратуры ў яго запатрабавалі пашпарт з пастаяннай мінскай праўліцай. Што рабіць? Жаніца на мінчанцы? Шмат часу патрэбна, ды і малады яшчэ занадта...

Але зуб...

— Пасля Новага года плана-

вай санация дойдзе і да журфака, — паабяцалі яму, калі ён наведаў універсітэцкую паліклініку мо ў дзесяты раз.

Ён ніколі не быў нахабным, але тут не стрымаўся:

— Доктар! Ви ж давалі клятву Гіпакрату!

Але планавая санация была куды важней за нейкую клятву...

Больш да паліклінікі ён не падыходзіў. На лекцыях тупа глядзеў у рот выкладчыку і думав: ці здаровыя ў яго зубы? Па начах яму сніўся талончык у стоматалагічны кабінет, ён бачыў сябе з новенькай, бліскучай, прыгожай пломбачкай... і прачынаўся ад страшннага болю.

Сустракаць Новы год ён нікуды не пайшоў. Узяў у бібліятэцы «Вялікую медыцынскую энцыклапедію», чытаў пра зубы, і жыць яму не хацелася.

Апоўначы стук у дзвёры адараў яго ад кнігі. На парозе — румяны, вясёлы Дзед Мароз.

Ён не здзівіўся і не адказаў на дзедава віншаванне (два апошнія дні размаўляць было зусім немагчыма), моўкі кінуў, калі чароўны Дзед разам з цукеркамі працягнуў невялічкі сіненькі канверцік, абыякава адкрыў яго і дастаў такі жаданы, новенькі... талончык да стаматолага.

С. ПРЫЕМКА,
студэнт I курса журфака.

Дзед Мароз увайшоў з боку універсітэцкага двара ў галоўны корпус — і адразу 16 белабородых твараў заўсіхаліся ў 16 новых лютэрских, якія ўпрыгожылі вестыбуль. Лагодна ківаючы сваім адлюстраванням налева і направа, Дзед не заўважыў, як апынуўся каля лесвіцы.

Куды ісці — уверх ці ўніз — паўстала пытанне. Але прыступі, што вядуць у цокаль, займаў хвост вялікай чаргі, якая прагна ўдыхала пахі сталоўкі. І таму яшчэ не вельмі галодны Дзед шпарка паймкнуўся на верх.

Ён сябе выдатна адчуваў сярод нядаўна пафарбаваных у халодна-зеленаваты колер сцен, але прадбачліва трымайся далей ад іх, каб не запэцкаць ненарокам белую дублёнку.

І толькі на механіка-матэматычным факультэце яму стала горача ад сонечна-жоўтых сцен. А тут яшчэ запрашэнне на новагодні карнавал меҳмата суседнічэза з надпісам «Летняя сесія». Папацеў Дзед Мароз над гэтай феналагічнай загадкай. Звярнуўся было за тумачэннем да хударлявага юнака з засмучонымі вачыма, ды пачуу ў адказ:

— Нічога, нічога не ведаю! У мянэ зараз залякі...

З тым Дзед і пайшоў на гіст-фак.

На лекцыі па гісторыі КПСС, якая чытаецца адначасова для першакурснікаў аддзялення філософіі і палітэканоміі, ішоў ажыўлены дыспут зусім не па пытаннях лекцыі. «Курыца — не птушка, філософ — не спецыяліст!», — ківалі палітэканомы на філосафу. А тыя ў сваю чаргу гаварылі аб палітэканома нешта такое мудраге лістое, чаго старажытын Дзед са сваімі дўвумі класамі царкоўна-прыходскай школы зразумець анік не мог і таму адправіўся на фізфак.

Ён стаў амаль непрыкметным сярод дублёнкі і мехавых каплюшоў, калі паціху зайшоў праз верхнія дзвёры ў 482-ю аудыторыю. Снягурачкі, што сядзелі на вокал, хавалі пасінелыя тварыкі ў каўніры паліто.

— Ох, Дзед, у нас тут і без цябе надта холадна, — прамарышаў студэнт, які першым заўважыў Дзеда Мароза, і паціху, каб не бачыў выкладчык, пасунуўся да дзвярэй.

Не паспей Дзед крыху адпачыць, як заўважыў, што застаўся амаль адзін на верхніх радах, і хуценька шмыгнуў услед за чарговым уцекачом з аудыторыі.

— Дзед, — звярнуўся той да Мароза, — а прымароз ты кры-

ху гэтыя дзвёры, бо ўжо да пачатку перапынку ў буфет не праб'ешся. Нас жа ў гэтым корпусе шмат, а буфет маленькі. Я табе за гэта чаргу замай.

Дзед Мароз засплюшаўся ўслед за рухавым студэнтам, але ўвагу яго прыцягнула размова дзяўчат, што ішлі на снаструач.

— Мо ў гэтым годзе нарэшце ад нас канкурэнтак з ФПМ забяруць, — уздыхнула чарнявіца.

— Сапрэуды, — згадзілася бялявая, — і так з кожным годам ребята на фізфаку становіцца ўсё менш, а тут яшчэ побач гэтыя красуні...

Падзівіўся Дзед і вырашыў засірнуць на факультэт прыкладнай матэматыкі. Што больш за ўсё ўразіла яго там? Ну, зразумела, вялізнае блакітнае пытанне на старонках спартыўнай «насценкі»: «Ці вымруць мужыкі на ФПМ?» Чаму яны тут так катастрафічна выміраюць, Дзед высыяляв як пакінуў факультэт.

Геаграфічны корпус сустрэў Мароза натоўпам каля восьмай аудыторыі. Тут шасцікурснікі юрысты завочнага факультэта здавалі прафесару Л. Е. Беняровічу гісторыю палітвучэння — першы ў гэтую апошнюю студэнткі сесію экзамен. Прывітаўшыся з Дзедам, шасцікурснікі абступілі Галіну Каламар, натарыуса з Ельска, якая толькі што атрымала пяцёрку. Парадаваўся за

Дзед. Пажадаў усім поспехаў у гэтай самай складнай сесіі, пажадаў паспяхова вытрымаць дзяржэксамены ў маі і пайшоў да географаў.

— Тут ужо пабываў нехта з маіх калег, — вырашыў Дзед Мароз, калі ўбачыў на геафаку зусім пусты экран сацспаборніцтва паміж акадэмічнымі групамі, — незразумела толькі, што мой папярэднік замарозіў: ці то сам ход сацспаборніцтва, ці адказных за яго асвятленне?

На юрыдычным факультэце наш цікавы стары доўга стаяў каля «Камсамольскага пражэктара» і разглядаў, які па-мастаку з густам тутэйшыя прагульшчыкі пазакрэслівалі свае прозвішчы ў чарговым выпуску «КП». Ніводнай літары не разбярэш, які не стараіся! І толькі А. Алахвердзіев, якога называюць самым злосным прагульшчыкам, адзіны не закрэсліў звесткі аб сабе.

— Чаму? — ламаў галаву Дзед. — Ці то з-за таго, што надта любіць хлапец славу, хай сабе і дрэнную; ці то з-за таго, што небарака яшчэ не прыйшоў на заняткі аж да гэтай пары.

У распачы вярнуўся Дзядуля ва ўніверсітэцкі двор. Успомніў, як згубіў Снягурачку сярод дзяўчат на філфаку... Успомніў, як праігнаравалі яго хімікі, — не прыкметні, не зварнулі ўвагі на яго, на Дзеда Мароза, які нібы растварыўся сярод іх белых халатаў... Успомніў, як на біяфаку члены дружыны па ахове прыроды адбіралі ў яго ёлку ды яшчэ паграzielі ашрафаваць за недазволенную парубку лесу...

Сей Дзед Мароз на прыпа-

рошану снегам лаўку і вырашыў, што да журналістаў і радиёфізікаў ён ужо не пойдзе...

Заувага рэдакцыі:

Паколькі, як вы ведаце, лаўкі відзяліцца на факультэцкім двары ўзімку адсунтнічаюць, да факту паяўлення Дзеда Мароза ў БДУ рэкамендуем аднесціся з гумарам.

Рэдактар А. ДЗЕРАШ.

НАШ АДРАС

220080. Мінск-80, Універсітэцкі гарадок, геаграфічны корпус, п. 14. Тэлефон 22-07-19.